JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 21sten JANUARY 1832. N. 2

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat, niettegenstaande de bepalingen der publicatie van Directeur in Rade den 10den Maart 1828 gearresteerd en den 11den daaraanvolgende uitgevaardigd tot regeling ook der heffing van de belasting op het Personeel en mobilair, velen in gebreken blÿven om aangiften te doen die noodig zÿn tot den geregelden aanslag in de gemelde belasting, waardoor schade aan de Koloniale Kas veroorzaakt wordt.

Zoo is het, dat wÿ daarin willende voorzien, hebben noodig geoordeeld te bepalen, gelÿk hierbÿ wordt bepaald: dat, alhoewel eenig huis of woning met het begin des jaars onbewoond mogt zÿn, de aanslag van zoodanig onbewoond huis of woning in de belasting op het Personeel en mobilair echter ten laste van den eigenaar daarvan zal geschieden, en die belasting op de bepaalde termÿnen door denzelven zal moeten betaald worden, ten zÿ dezelve binnen den bÿ de voormelde publicatie bepaalden tÿd van de plaats gehad hebbende verhuring van het huis of de woning ter behoorlÿke plaatse zal hebben kennis gegeven, of wel bÿ het onverhuurd blÿven daarvan, bÿ iederen termÿn van betaling met een certificaat van den Wÿkmeester zal aantoonen dat het huis of de woning onverhuurd is gebleven; alles onverminderd de pœnaliteiten die bÿ de meergemelde publicatie tegen de overtreders daarvan zÿn vastgesteld.

Gearresteerd op Curaçao den 28sten December 1831, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Directeur ad-interim in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennis van mÿ,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 13den January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Algemeene Secretary den 6den January 1832.

DE navolgende benoemingen zyn door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gedaan; namelyk:

Van den Heer J. C. Hueçk tot Deurwaarder en Gëregts bode van den Raad van Civile en Crimineele Justitie; en

Den Heer J. De Veer Jz. tot Klerk van den tweeden rang by het Algemeen Bestuur. Zynde de voornoemde ambtenaren op den 1sten dezer in functie getreden.

W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 6den January 1832.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN Mevrouw ISABEL WILCHES DE ZEREGA uit myn huis gevlugt is, en hare verpligtingen als echtgenoot verbroken heeft door met haren echtgenoot niet te leven noch te wonen en voortvlugtig te zyn, zoo wordt het publiek by deze gewaarschouwd om haar geen geld of geldswaarde te leenen. Zoo mede worden myne debiteuren gewaarschouwd om aan haar geene hoegenaamde betaling te doen; zullende geene door haar geteekende kwitantien, reçuen of obligatien door my erkend of betaald worden.

Curaçao den 25sten December 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

Curazao 13 de Enero 1832.

AVISO AL PUBLICO.

HABIENDO fugado de mi casa la Señora ISABEL WILCHES DE ZEREGA, y de este modo faltando al deber del matrimonio no viviendo ni habitando con su marido y sobre manera es fugitiva y ambulante à su arbitrio. Prevengo al publico que nadie la preste ó fie dinero ó valores de manera alguna; como tambien quedan prevenidos todos los que á mi me deban de no pagar á ella nada de mi cuenta, declarando yo desde luego que sera de ningun effecto ó valor recivos ó obligaciones que ella firme, que solamente sera ella unica y sola responsable à todos los actos y contractos ó deudas que ella contraiga por si sola; sera al riesgo y peligro de los individuos que quieran aventurarse á fiar á dicha Señora.

Curazao 25 de Deciembre 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

AL PUBLICO.

ANTES de haber dado el Sr. FRANCISCO ZEREGA, mi esposo legitimo, el aviso inserto en la Gaceta de Curazao de 14 del presente mes de Enero No. 1, debiò advertir que el matrimonio, y las obligaciones que por él contrahe el marido para sostener sus cargas, no se disuelven por una nota antojadiza escrita en letra de molde, y en un estilo que tizna al mismo que sin premeditar la subscribiò, asi por las imputaciones calumniosas que incluye, como por lo exôtico de la noticia. El publico à quien se há hablado no me conoce, y por esta razon le suplíco suspenda su juicio para que lo forme con exâctitud despues que tomando detenidos è imparciales informes de mi fiel y arreglada conducta, sepa que no hè fugado de mi casa, ni faltado à mi deber conyugal, ni soy una vagamunda como supone el Sr. Zerega. El decoro que èl no me hâ guardado, y que yo quiero guardarle en obsequio del vinculo que nos une, y de los hijos que estàn à mi abrigo, no me permite otra cosa que anunciar, y estar pronta à justificar, que vine à esta isla en su union: que he sufrido mucho: que à su vista hè vivido, y me hà dejado viviendo en la casa de una anciana respetable: que sin relaciones en este pais, me veo aislada con dos niños, hijos de mi matrimonio con el Sr. Zerega y en estado de gravidez; y que trato de regresar á mí patria, donde (y en cualquier otro punto del glovo) no podrà mi marido probar las especies que para denigrarse, y calumniarme hà dado al publico por medio de la imprenta. Mientras tanta, y hasta la muerte de uno de los conyuges, serà el Sr. Zerega responsable en todos los tribunales del mundo civilizado de los gastos que ocasione mi mantencion, y la de sus hijos, como se lo protesto solemnemente, y sin protestarlo surtirían tambien sus efectos las decisiones de una Jurisprudencia Universal.

Curazao 20 de Enero de 1832.
YSABEL WILCHES DE ZEREGA.

UIT DE HAND TE KOOP.

HET Huis van den ondergeteekende op Scharlo, met deszelfs Afdakken, Regenbakken, Chaishuis, Stallen, Vischvyver, Bleeken, enz. rondom in eigen trankeer gelegen. De conditien welke voordeelig zyn, te bevragen by den ondergeteekende

J. C. MEYER.

Den 6den January 1832.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

'sGravenhage, Oct. 17.—Heden heeft Z. M. de Koning de zitting van de Staten-generaal met de volgende aanspraak geopend.

EDEL MOGENDE HEEREN!

" De moeijelyke omstandigheden, waarin het vaderland zich sedert meer dan een jaar bevindt, hebben uwe vorige zitting doen aansluiten aan die, welke ik heden opene.

In den loop van dat jaar, is uwe vergadering achtervolgens bekend gehouden met den gang der g beurtenissen en onderhandelingen, ten gevolge van den gewapenden-afval der Belgische gewesten. U Ed. Mog. zullen zich hebben overtuigd, dat de yverigste pogingen van het bestuur, gedurende al dien tyd, vruchteloos geweest zyn, om, door het verkrygen van billyke schikkingen, den noodlottigen staat van overspanning te doen ophouden, waartoe het getrouwe Noord-Nederland door den Belgischen opstand gedwongen is.

Intusschen heeft de natie, by de opofferingen, die daarmede reeds verbonden waren, eene veerkracht ontwikkeld, welke troostryke vooruitzigten opent. Zy heeft aan Europa het schitterend voorbeeld gegeven van duurzame gehechtheid aan godsdienstige beginselen en maatschappelyke orde; zy is ernstig gezind, om zich op dat standpunt te handhaven, en die gezindheid moet op haar aanzien onder de mogendheden, en op de beslissing van haar lot, van krachtigen invloed zyn.

De vrywilligers, de schutteryen en militie hebben, in dapperheid en volharding, gewedyverd met de vaste zee- en landmagt van den Staat; ondersteund door de geestdrift, welke alle myne onderdanen bezielt, zyn hunne diensten voldoende geweest, niet alleen om den vaderlandschen grond te beveiligen, maar zelfs om eenen vyand, die byna eene dubbelde bevolking telt, op zynen grond aan te tasten en te verslaan, in het binnenste van zyn land door te dringen, en hem geen middel van redding over te laten, dan het inroepen van vreemde hulpbenden.

Alle de bewyzen van trouw en onverschrokkenheid, door 'sRyks verdedigers gegeven, en daaronder zoo menige daad van uitstekenden heldenmoed, liggen by ons versch in het geheugen, en zullen in dankbare herinnering blyven by de nakomelingschap.

Het is dan ook niet noodig geweest den landstorm, welks oproeping by de opening uwer vorige vergadering wierd voorbereid, te doen byeenkomen; van deszelfs leden zullen, voor alsnog, geene andere dan plaatselyke diensten worden gevraagd, welke zy reeds in vele steden, te zamen met vrywilligers van alle standen, die zich daartoe aan hen hebben aangesloten, met loffelyken yver volbrengen.

Er wordt echter niets verzuimd, om, byaldien de hoop op eene spoedige en behoorlyke schikking nog niet mogt worden verwezenlykt, zich, tot het bedingen van eenen eervollen vrede, verder ten oorlog voorbereid te houden.

Daartoe is eene buitengewone ligting der nationale militie en de mobilisatie der manschappen, tot den eersten ban der schutteryen van het tegenwoordig jaar behoorende, bevolen; terwyl de kweekelingen der hooge scholen en athenæa, die, zoo moedig te wapen gesneld, onlangs tot de letter-oefeningen zyn terug gekeerd, zich gereed houden, om het zwaard weder op te nemen, zoodra de verdediging of de eer van het Vaderland zulks vorderen.

Te midden van de rampen, die dat Vaderland, zoo onverdiend, treffen, worden by voortduring de vriendschap-

pelyke be[illegible]kingen met de andere mogendheden onderhouden en aangekweekt. De moeijelykheden, welke de [illegible]geling van de Rynvaart vele jaren belemmerden, zyn, door het sluiten eener overeenkomst met de Rynoever-staten, thans uit den weg geruimd, en is die overeenkomst bereids in werking.

Het strekt my tot genoegen aan U Ed. Mog. te kunnen mededeelen, dat de staat van den landbouw, over het algemeen, sedert vele jaren niet zoo voldoende was als in het tegenwoordige. De oogst is boven verwachting gunstig uitgevallen.

Terwyl andere Staten door eene heerschende en zich steeds verbreidende ziekte geteisterd worden, is Nederland, onder Gods zegen, daarvan tot nu verschoond gebleven. Reeds in het laatst van het verleden jaar, zyn de noodige maatregelen genomen, om hare overbrenging door de scheepvaart voor te komen; de middelen tot verdere afwending derzelve, en om, by het overhoopt inbreken der kwaal, haren voortgang te beteugelen en te stuiten, worden, met overleg van deskundigen, beraamd en voorbereid.

Handel, scheepvaart en alle daaraan verbondene takken van volksbestaan, hebben, door de belemmerde gemeenschap, en door de onzekerheid, uit den schok der staatkundige gebeurtenissen en andere omstandigheden geboren, overal, en ook in dit Ryk, geleden; deze bykomende rampen, hoe smartelyk ook, zyn echter uit haren aard voorbygaande, en zullen dierhalve geen blyvenden invloed op onze betrekkingen uitoefenen.

Het kanaal door het eiland Voorne is dit jaar voor de scheepvaart geopend geworden, en voldoet, in alle opzigten, aan de verwachting.

Het ontwerp van eene nieuwe wet en tarief op de regten van in- uit- en doorvoer, wordt met zorg overwogen, om vervolgens ter tafel van U Ed. Mog. te worden gebragt; dat ontwerp zal, naar myne overtuiging, de welvaart van Oud-Nederland meest bevorderen, wanneer hetzelve strekken kan, om eene geheele ontheffing van den handel naar buiten, met eene behoorlyke bescherming van eigen vlag, landbouw en nyverheid te vereenigen.

De inwendige rust, die zoo gelukkiglyk in de Oost-Indische bezittingen is hersteld, oefent eenen weldadigen invloed uit op de onvermoeide pogingen, welke, tot het herstel der geldmiddelen, aldaar worden aangewend.—De openingen, daaromtrent in uwe tegenwoordige zitting te geven, zullen daarvan aan U Ed. Mog. doen blyken.

In de West-Indische bezittingen wordt de nyverheid gedrukt door bezwaren, welker leeniging, zoo veel molyk, thans het onderwerp is myner byzondere aandacht.

De geldmiddelen van den Staat, zyn, niettegenstaande de moeijelykheden, waarin wy ons, ten gevolge van den opstand in de Belgische gewesten, bevonden hebben, buiten verwarring gebleven; de medewerking en volharding myner getrouwe landgenooten, hebben de regelmatige nakoming van alle verbindtenissen bevorderd; de voldoening der renten van de publieke schuld is geen oogenblik vertraagd gebleven, en de belangryke uitgaven voor vloot en leger hebben maandelyks met de meeste naauwgezetheid plaats gehad.

By het zamenstellen der wetten voor de uitgaven van het volgend jaar en de middelen om die te bestryden, heb ik getracht de meeste spaarzaamheid in de eersten, met het minste bezwaar in de laatsten te doen gepaard gaan. De wetten zullen eerstdaags aan uwe vergadering worden overgebragt.

De toestand van het Ryk maakt groote lasten onvermydelyk, maar ik zal dezelve met vertrouwen aan U. Ed. Mog. voordragen, bekend, zoo als ik ben, met de eenstemmige gezindheid van myn bemind volk, om alle middelen by te dragen, die noodig zyn, ten einde aan vriend en vyand te toonen, dat onder alle de beproevingen, welke het der Voorzienigheid behagen mogt ons te doen wedervaren, niet slechts in alle de behoeften van den Staat zal kunnen worden voorzien, maar de beginselen, de eer, de vryheid, en het volks-bestaan van Oud-Nederland, op de krachtdadigste wyze gehandhaafd, en alzoo ook deszelfs openbaar crediet en nationale onafhankelykheid verzekerd zullen worden.

Ik heb het geraden geacht, de reeds aangenomen wetboeken, mitsgaders de wet op de regterlyke organisatie, aan eene herziening te onderwerpen, ten einde dezelve met de belangen der Oud Nederlandsche gewesten meer in overeenstemming te brengen. Ik koester de hoop om, reeds in deze zitting van U Ed. Mog., een gedeelte van die gewigtige werkzaamheden, aan de beraadslagingen Uwer vergadering te zullen kunnen aanbieden.

Ed. Mog. Heeren! onze toekomst ligt nog in het duistere, maar wy mogen de beslissing van ons lot, met vertrouwen, van het *wys* en goed bestuur des Allerhoogsten te gemoet zien: want onze zaak is regtvaardig, en alle ingezetenen volharden, met godsdienstigen zin, in het eenstemmig voornemen, om goed en bloed veil te hebben voor het behoud van het dierbaar Vaderland."

De beide prinsen, welke eergisteren avond uit het leger alhier waren aangekomen, hebben Z. M. by de plegtigheden vergezeld.

Z. M. en de overige vorstelyke personen zyn door de talryke menigte met het levendigste vreugde-gejuich begroet.

's Gravenhage, Oct. 28.—In de byeenkomst der tweede kamer van heden zyn gelezen de notulen van het verhandelde in de geheime zittingen, waarin beraadslaagd is over het adres van antwoord op 's Konings openingsrede. Daaruit blykt, dat het adres den 26sten met algemeene stemmen is goedgekeurd.—De eerste kamer heeft hetzelve dien dag mede eenstemmig aangenomen.

In den aanvang van het adres bieden de Staten-generaal by herhaling aan Z. M. de betuiging aan hunner onwankelbare trouw. Voorts op de gebeurtenissen van het afgeloopen tydvak hun oog vestigende, verklaren zy, dat, gelyk zy aan de eene zyde met fierheid kunnen bogen op de vereenigde krachtontwikkeling der natie en harer regering, en met dankbaarheid gedenken aan de zegeningen, die het volk mogt genieten, zy aan de andere zyde nog vele duistere inzigten in de toekomst betreuren, en een pynlyk gevoel ondervinden by de gedachte aan de menigvuldige opofferingen, waartoe en eer, en belang, en liefde tot het vaderland de natie blyven verpligten.

Vervolgens gewagen de Staten-generaal van de luisterryke verrigtingen onzer krygsmagt, de kern van alle standen des volks;—van de dankbaarheid, waarmede het vaderland ziet op de daden zyner mannelyke verdedigers, en op die heldenteelt, die by vernieuwing bewees, dat het bloed der *Nassau's* door hunne aderen stroomde;—van de gegronde aanspraak, welke Nederland mag maken op de spoedige en volledige erkenning zyner regten, en op eene billyke regeling zyner belangen.—Daarna vervolgt het adres:

"Ja Sire! dat volk, hetgeen wy trotsch zyn te vertegenwoordigen, is nog bereid om voor vryheid en onafhankelykheid alle krachten in te spannen, met het eenig doel om eenen eerlyken vrede te erlangen, en vurig wenschen wy, dat vriendschappelyke betrekkingen met andere mogendheden onderhouden en aangekweekt, weldra vruchtbare gevolgen mogen hebben tot bereiking van dit doel."

Na geantwoord te hebben op de onderscheidene punten van 's Konings aanspraak, betreffende de inwendige aangelegenheden des Ryks, en daarby onder andere den wensch te hebben geuit, dat, even als de verbetering van den toestand der Oost-indische bezittingen, zoo ook die der West-indische, door wegruiming der bezwaren, die dezelve drukken, spoedig dienstbaar mogt worden aan de bevordering der belangen van handel en scheepvaart, en dat eene nieuwe wet en tarief op de regten van in-uit-en doorvoer niet alleen de scheepvaart en handel, maar ook den landbouw en andere takken van welvaart mogt bevorderen,—en na de verzekering te hebben gegeven, dat de Staten-generaal de voorgedragene staatsbegrooting met de meeste naauwgezetheid zullen onderzoeken, en daarby aan den eenen kant in aanmerking zullen nemen hetgeen de instandhouding van het openbaar credriet en de drang der tyden gebiedend eischen, en aan de andere zyde hetgeen door spaarzaamheid en orde strekken kan tot verligting en vermindering van der ingezetenen bezwaren,—luidt het adres ten slotte aldus:

"Gewigtige werkzaamheden zullen ons weder in deze zitting bezig houden. Wy zullen daaraan al dien yver en aandacht wyden, welke het Nederlandsche volk van ons vorderen kan. Sire, dat volk heeft behoefte aan de eindelyke regeling zyner buitenlandsche betrekkingen zoo wel als aan de herziening zyner staatkundige instellingen, ten gevolge der afscheiding van Belgie.—Groot zyn de opofferingen, die de natie met welwillendheid heeft gedaan, en nog doet. Zy ziet reikhalzend uit naar eene uitkomst, die haar de vruchten daarvan zal verzekeren, en verwacht die, onder Gods zegen, van hare regering en allen, wier vereenigde krachten daartoe bevorderlyk kunnen zyn. Onophoudelyk wendt U. M. tot dit einde zyne onvermoeide pogingen aan; aan die verwachting naar ons vermogen, te voldoen, zal ook onze dierste pligt wezen. Daar toe ons aan U. M. aantesluiten is onze innige bedoeling, en zoo het tydstip te zien naderen, waarop voor de toekomst zich helderer uitzigten openen, onze vurigste hoop."

De commissie, welke het adres den 27sten aan Z. M. heeft aangeboden, heeft vervolgens verslag gedaan van de door haar volbragte taak, en berigt, dat Z. M., na voorlezing van het adres, hoofdzakelyk het volgende geandwoord heeft:

"Dat Z. M. met genoegen de eenstemmigheid gezien had der Staten-generaal, aangesloten aan de regering, in het uiten der gevoelens van vaderlandsliefde en trouw, by het adres uitgedrukt;

"Dat zyn hart ook met die gevoelens instemde, en dat hy alzoo wenschte, de geruststellende verzekering te kunnen geven, welke de vervulling van de billyke wenschen der natie zou bevatten;

"Dat de toekomst echter nog in het donkere bleef, en de natie alzoo tot volharding zou kunnen geroepen worden, in het handhaven van de eer, de vryheid en de onafhankelykheid van den Staat, hetgeen dan ook in den nood met vertrouwen zou geschieden;

"Dat voor als nog die openingen niet konden gegeven worden, welke billyk werden verlangd; maar dat dit terstond op denzelfden vertrouwelyken voet als tot heden zou plaats hebben, zoodra de omstandigheden het zeuden gedoogen;

"Dat de regeling onzer binnenlandsche staats-aangelegenheden zyne aandacht niet ontglipte, maar dat de voordragen daartoe eerst dan met vrucht zouden kunnen geschieden, wanneer de buitenlandsche zouden geregeld zyn."

's Gravenhage, Nov. 14.—Uit officiele stukken blykt, dat den 7den ll. te Londen van wege den Koning aan de conferentie is geantwoord, dat Z. M., zich grondende op het protocol van Aken van 1818, hetwelk hem gelyke regten toekent, als aan de overige souvereinen, met de conferentie verlangt te onderhandelen over de wyzigingen, welke de 24 artikelen zouden behooren te ondergaan, en op dien grond een tractaat van scheiding te sluiten. Tevens is geantwoord op den inhoud van het 50ste protocol, betrekkelyk het zenden eener Engelsche vloot naar de Hollandsche kust. Uit dit antwoord blykt, dat door de conferentie by dit protocol niet als beweegreden is aangenomen het antwoord, hetwelk den 20sten October van wege Z. M. aan den Engelschen ambassadeur is gegeven, en inhield, "dat Z. M. alstoen nog geen besluit had genomen, ten aanzien van het hervatten der vyandelykheden", maar een vertrouwelyk gesprek van den minister met denzelven ambassadeur; dat voor het overige de vyandelykheden niet zouden worden hervat, doch dat Z. M. daar niets het gedrag der Belgen waarborgde, dienaangaande niet aan banden konde worden gelegd.

Haarlem, Oct. 23.—Den 20sten dezer hebben de Belgische ministers te Brussel aan beide de kamers der wetgevende vergadering kennis gegeven van de jongste besluiten van de Londensche conferentie, betrekkelyk de aangelegenheden van Belgie.

De minister *de Meulenaere* is begonnen met een breed verslag wegens de aan den Belgischen gevolmagtigde te Londen gegevene instructien, ten einde een vredes tractaat met Holland te sluiten, niet afwykende van de bekende 18 artikelen of zoogenaamde preliminairen, en heeft vervolgens voorgelezen een brief van de gevolmagtigden der vyf mogendheden aan genoemden gevolmagtigde, inhoudende in substantie: "dat, daar by beide partyen, (Holland en Belgie) geene toenadering bestaat, en de oplossing dezer gewigtige vraag niet langer in het onzekere kan worden gelaten, *zonder de onberekenbare onheilen van eenen algemeenen oorlog te moeten duchten*, de mogendheden, genoegzaam onderrigt van den staat der zaken, en in het oog houdende het gebiedend belang van Europa, zich verpligt hebben gerekend, om zelven de voorwaarden van eene overeenkomst te bepalen; dat zy daarby de billykheid hebben in het oog gehouden, en aan beide de Staten wederzydsche voordeelen, goede grenzen, en gemeenschappelyke vryheid van handel hebben willen verzekeren, en minder hebben gelet op kleingeestige berekeningen, voor welke geene genoegzame bouwstoffen waren geleverd, dan wel op het doel, om de wederzydsche lasten te verligten, en den wederzydschen voorspoed te bevorderen.

"Dat de gestelde artikelen woordelyk zullen moeten worden ingelascht in een verdrag tusschen Holland en Belgie;—dat dit verdrag *onder den waarborg der vyf mogendheden* zal worden gesteld; dat de artikelen één geheel uitmaken, en niet zullen kunnen worden gescheiden,—en dat zy de *allerlaatste en onherroepelyke* bepalingen bevatten van de *vyf* mogendheden, die, *met gemeen overleg*, hebben besloten, *om zelve de aanneming daarvan te bewerken* door die der partyen, welke dezelve mogt verwerpen."

De artikelen zyn ten getale van 24. Ten aanzien van het grondgebied wordt bepaald, dat Luxemburg zal worden verdeeld in twee deelen, door eene lyn, loopende van Rodange, niet verre van Longwy, tot Martelange; van daar langs de Sure, en voorts langs de grenzen van het arrondissement Diekirch tot aan de Pruissische grens;—dat hetgeen ten oosten van die lyn ligt, zal verblyven aan Z, M. den Koning der Nederlanden, en het overige aan Belgie;—dat in stede van dit laatste, aan Z. M. zal worden toegevoegd het grondgebied op den regter oever van de Maas, van de Geldersche grenzen tot de tegenwoordige grens van de provincie Luik, om door Z. M. te worden bezeten als Groot-Hertog van Luxemburg, of om aan Holland te worden toegevoegd, en op den linker oever van de Maas het grondgebied, hetwelk ligt tusschen de grenzen van Noord Braband, en eene lyn, van de zuidelyke punt dier grenzen (denkelyk naby Hamont) tot de Maas, in de nabyheid van Wessem, en de vesting Maastricht, met een gebied van 1200 roeden van den voet der glacis;—terwyl het aan Z. M. wordt overgelaten, om zich deswegens met het Duitsche verbond en de agenten van het huis van Nassau te verstaan.—Tot deze grensbepaling zullen zich commissarissen te Maastricht vereenigen.

Geheel Staats-Vlaanderen blyft aan Holland. Voor den afloop der wateren uit Vlaanderen zullen de bepalingen van het tractaat van 1785 worden hersteld.

De bepalingen van het congres van Weenen zullen in allen deele op de bevaarbare rivieren worden toegepast. Het lootswezen en de betonning van de Schelde zal aan een gemeenschappelyk toezigt onderworpen wezen.—*De vaart op de binnenrivieren, ten einde van Antwerpen op den Ryn te komen en terug, zal van weerskanten vry zyn, en alleen onderworpen wezen aan matige tollen*, voor den handel van beide de landen verbindend. Ter regeling daarvan zullen zich commissarissen te Antwepen vereenigen. Het regt van visschery op de Schelde zal voor de onderdanen der beide landen in gelyke mate vry wezen. In afwachting van het te maken reglement, zullen, ten aanzien der vaart, de bepalingen van Mei 1831 nopens de rynvaart, worden nageleefd.

Het gebruik der kanalen blyft vry, en onder dezelfde voorwaarden van matige regten, voor de beide landen.

De gemeenschap van den handel, door Maastricht en Sittard, zal, onder geen voorwendsel, mogen worden gestremd. De wegen van daar naar Duitschland zullen alleen mogen worden bezwaard met tollen, genoegzaam voor het onderhoud, op dat de transito-handel in geenen deele worde bezwaard.—In geval van de zyde van Belgie een kanaal mogt worden gegraven, of een weg mogt worden aangelegd naar de Maas, zal Holland moeten gedoogen, dat dit kanaal, of deze weg, over het grondgebied van Sittard naar de Pruissische grenzen worde vervolgd, doch buiten bezwaar, en behoudens de regten der souvereiniteit.

Van January 1832 af aan zal Belgie jaarlyks bydragen in de openbare schuld van het koningryk der Nederlanden eene som van ƒ8,400,000, waarvan het kapitaal van het grootboek te Amsterdam op het grootboek van Belgie zal worden overgebragt. Belgie zal geen onderscheid mogen maken tusschen deze schuld en andere schulden, en zal het bedrag in klinkende munt, zoo-

der eenige korting, noch voor het tegenwoordige, noch voor het toekomende, moeten uitbetalen.

Het amortisatie-syndicaat, en de Brusselsche bank, als kassier van het koningryk der Nederlanden, zullen liquideren. De commissarissen zullen zich te dien einde binnen 14 dagen in Utrecht vereenigen; de domeinloerenten zullen in die liquidatie begrepen zyn. De baten zullen worden verdeeld naar gelang van de opbrengst der belastingen van beide de landen. In geval van schade, zal Belgie daar niet in dragen.

Belgie zal aan Holland de renten der openbare schuld, tot dus verre alleen door Holland betaald, vergoeden, te rekenen van November 1830, naar gelang van *f*8,400,000 'sjaars, in drie termynen, in den loop van 1832. De eerste zal vervallen met January; de tweede met April; de derde met July, met eene rente van 5 pct. voor de beide laatsten.

Het beslag, hetwelk, uithoofde van staatkundige aangelegenheden, op patrimoniale goederen, om het even van welken aard, is gelegd, zal worden opgeheven, en die goederen zullen aan derzelver wettige eigenaren worden terug gegeven. De onderdanen, welke hun verblyf uit het eene land naar het andere willen overbrengen, zullen hun eigendom kosteloos kunnen medevoeren, en geenszins wegens hun aandeel in de staatkundige gebeurtenissen worden vervolgd. De pensioenen, tot den eersten November 1830 verleend, zullen by voorduring worden verstrekt, voor de geborene Belgen, door Belgie.

In het tractaat komt nog de bepaling voor, dat Belgie zal zyn en blyven een onzydige Staat, en dat Antwerpen zal zyn eene handels haven, even gelyk by het tractaat van Parys is geboden. Ten slotte wordt bepaald, dat de wederzydsche vestingen en plaatsen, uiterlyk veertien dagen na de ratificatie, zullen worden ontruimd.

[Van de vaart op de Nederlandsche kolonien wordt in het verdrag, gelyk het bekend is, geen gewag gemaakt.]

By een tweeden brief van geleide hebben de gevolmagtigden der vyf mogendheden, welke de 24 artikelen hebben onderteekend, namelyk de gezanten *Esterhazy*, *Wessemberg*, *Talleyrand*, *Palmerston*, *Bulow*, *Lieven* en *Matucewiz*, den Belgischen gevolmagtigde te kennen gegeven: "dat de vyf hoven *zich de taak voorbehouden en zich verbinden*, om de toestemming van Holland te erlangen, al ware het, dat deze mogendheid *begon met de artikelen te verwerpen*;—dat zy, overtuigd zynde, dat dezelve al die voordeelen bevatten, welke Belgie met regt kan verlangen, by dezen hun vast besluit openbaren, om, met al de middelen, die ter hunner beschikking staan, *het vernieuwen van een stryd te verhinderen*, welke voortaan doelloos zoude zyn, en Europa met een algemeenen oorlog bedreigen;—dat, hoe meer dit besluit kan strekken, om Belgie gerust te stellen, wegens de toekomst *en de omstandigheden welke aldaar zulk eene groote onrust baren*, de gezegde hoven des te meer middelen zullen aanwenden, om Belgie, indien het, tegen alle verwachting, mogt weigeren, *tot de aanneming dezer artikelen te dwingen*."

Haarlem, Oct. 24.—De Brusselsche *Courrier* heeft een berigt uit Londen gegeven, dat, indien Belgie zich niet onderwierp, voor hetzelve niets anders zoude overblyven dan een herstel van de vorige orde van zaken, of eene verdeeling. Des schryvers toon was voor het overige merkelyk gezakt; hy begreep, dat Belgie in een toestand was, in welken het naar anderen moest luisteren, en dat het niet, gelyk Holland, zyne eigene zaken konde verrigten; dat dit alles was toe te schryven aan de misslagen van het voorloopig bewind en van den regent, maar dat men zich aan de noodzakelykheid moest onderwerpen.

De maarschalk *Gérard* is naar Brussel gekomen, ten einde vorst *Leopold* te doen gevoelen, dat het belang van Belgie onderwerping aan de conferentie vorderde.

Den 21sten zyn de gedeputeerden weder vereenigd geweest, en hebben zy onder andere verscheidene rapporten wegens petitien aangehoord. In eene derzelve kwam voor, dat men nog in September ll. ter vestiging van eene wenschelyke krygstucht onder de troepen, te Nivelles, stokslagen had uitgedeeld. De kamer heeft zich daar zeer verstoord over getoond, en de petitie verzonden naar den minister *de Broeckère*. Daar er niets van gouvernementswege werd medegedeeld, werd de vergadering opgeheven, en weinig tyds daarop, vernam men, dat de minister *de Meulenaere* met eene voordragt in aantogt was. De president riep de leden byeen, en na een heftig verschil, of het wettig of onwettig was, de voordragt aan te hooren, heeft men eene vergadering des avonds belegd, en in dezelve ontvangen een ontwerp van wet, gecontrasigneerd door de vier ministers *de Broeckère*, *de Meulenaere*, *Raikem* en *Coghen*, waarby vorst *Leopold* gemagtigd wordt de 24 artikelen, bevattende de laatste en onherroepelyke bepalingen der vyf mogendheden, aan te nemen, onder zoodanige voorwaarden en reserven, als hy in het belang des lands nuttig zal rekenen.

De heer *de Meulenaere* heeft de leden berigt, dat de toestemming der wetgeving tot deze aanneming wordt vereischt, om dat de constitutie voorschryft, dat geen grondgebied mag worden afgestaan, dan by de wet;—dat het bewind met diep leedwezen daartoe overgaat;—dat het in vroegere dagen de voordragt zoude hebben verworpen, maar dat er omstandigheden hebben plaats gehad, welke de algemeene staatkunde van Europa hebben gewyzigd;—dat het moedige Polen bezweken is, en dat daarenboven de Belgische zaken niet alleen Holland, maar geheel Europa betreffen;—dat de vyf mogendheden eenstemmig denken en handelen, en dat de vaderlandsliefde der Belgen zich geenszins daar tegen kan verzetten. Hy heeft de leden der vergadering doen gevoelen, dat zy alsnu moeten onderzoeken, in hoeverre de voorstellen overeen te brengen zyn, niet met de (zoo hy zeide) benadeelde belangen des lands, *maar met het bestaan der natie, als een onafhankelyk volk*, want dat, om de waarheid in geenen deele te bemantelen, de geheele vraag daarop neder kwam. Hy eindigde met de verklaring, dat, daar men alsnu moest kiezen, om, of eenige leden van het gezin op te offeren, of geheel het gezin te laten varen, zy zich, hoe treurig dan ook de noodzakelykheid mogt zyn, thans gedrongen hadden gevoeld, zich voor het eerste te verklaren.

De blinde *Rodenbach* heeft gezegd, dat indien de Belgen de sterksten waren, zy de voordragt wel gewisselyk zouden verwerpen, maar dat zy, als de zwaksten, tyd moesten winnen, en daarmede is de wet naar de afdeelingen gezonden.

De laatste *Courrier* rekent de aan Belgie verleende handelsvoordeelen van weinig belang, om dat men altyd over Hollandsch grondgebied zal moeten varen, en dat dit op den duur moeijelykheid zal baren, enz.—Het Luiksche blad schynt onderwerping te prediken.

Den 20sten heeft de minister *de Broeckère* den gouverneur van Antwerpen berigt, dat, hoezeer men twyfel mogt voeden, of de vyandelykheden den 25sten zouden worden hervat, en mogt verwachten, dat Antwerpen in geen geval ernstig zoude worden aangetast, de inwoners zich echter voor tien dagen van leeftogt zouden moeten voorzien. De 4de battaillons der regimenten zyn nu in beweging. Een paar zyn naar Vlaanderen getrokken; de overige naar de zyde van Diest. Van Turnhout naar Diest is een telegraaf opgerigt.

Volgens Fransche byzondere berigten uit Belgie zyn de revolutionairen van Gend niets gesticht wegens het terug nemen van de wet op de suspecten, om dat zy zich, zonder middelen van geweld, kwalyk in staat rekenen, om de voorstaanders der voormalige orde van zaken in bedwang te houden.

De Fransche prinsen zyn uit Brussel vertrokken.—Het blykt, dat zich steeds Fransche officieren, als zoodanig, in de Belgische vestingen hebben opgehouden; men verzekert thans, dat ook deze personen zich zullen verwyderen.

Haarlem, Oct. 25.—De Belgen hebben de voorstellen bekend gemaakt, die van hunnent wege aan de conferentie zyn medegedeeld als den grondslag voor den vrede met Holland. Dezelve bevatteden niets meer noch minder dan het navolgende:—"Geheel Maastricht; geheel Luxemburg, tegen eene jaarlyksche vergooding van *f*190,000; de oude schuld van Belgie, en de helft der nieuwe gemeenschappelyke schuld; de helft der Hollandsche oorlogschepen voor Belgie, en eene algeheele vergoeding voor de schade door het bombardement van Antwerpen en door de overstroomingen te weeg gebragt.

Haarlem, Nov. 3.—In buitenlandsche bladen wordt gemeld, dat vorst *Leopold* het Engelsch ministerie zoude hebben gedreigd, dat byaldien men Belgie geene gunstige voorwaarden toekende, hy zyne kroon zoude nederleggen; doch men moet hem van die zyde hebben geantwoord, dat Engeland alleen een Koning *Leopold* als geallieerde erkende, en dat de prins von *Saksen Coburg* niet zeker konde zyn, van in Groot-Brittannie de zaken op dien voet weder te vinden, als hy dezelve gelaten had. Het besluit van genoemden vorst, om de voorgestelde bepalingen aan te nemen, moet dan ook de revolutionairen tamelyk onverwacht zyn voorgekomen.

Haarlem Nov. 4.—Van verschillende zyden is gebleken, dat de gevolmagtigden der vyf mogenheden, Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, den 24sten October te Londen een 50ste protocol hebben geteekend, onder andere inhoudende:

"Dat zy, in aanmerking nemende de mededeeling van sir *C. Bagot*, vermeldende, dat Z. M. de Koning der Nederlanden door zyn minister heeft doen verklaren, *dat het de mogendheden vry stond zich te wapenen tegen de maatregelen, welke hy zoude mogen nemen, en dat het haar mede vry stond zich te wapenen tegen zyn stilzwygen, maar dat hy niet verpligt was, haar vooraf zyn voornemen te openbaren, betreffende den dag, op welken de wapenschorsing zoude eindigen, en dat, al ware hy daartoe verpligt, zich met den tyd verschillende omstandigheden zouden kunnen opdoen, welke de door Z. M. geopenbaarde voornemens zouden kunnen veranderen.*

"Dat, daar de conferentie by nota van 14 October had te kennen gegeven, van zich tegen het hervatten der vyandelykheden te zullen verzetten, zy als nu maatregelen daartoe behoorde te nemen, en dat dienvolgens Groot Brittannie zoude worden verzocht, om onmiddelyk eene scheepsmagt *op de Hollandsche kust* te plaatsen, met last, om niet te *ageren*, by aldien de vyandelykheden niet werden hervat, maar om, ingeval dezelve andermaal mogten uitbreken, de meest geschikte maatregelen te nemen, ten einde het ophouden derzelver te bewerken, met voorbehoud van de conferentie, om, indien deze maatregelen onvoldoende mogten worden bevonden, zoodanige andere te beramen, als dienstig zouden kunnen zyn, om dit oogmerk te bereiken."

Ingevolge dit protocol heeft het bewind van Koning *William* zich gehaast, om het gros van de vloot van sir *Codrington* in Duins te vereenigen. De inhoud van de dagorde van den prins veldmaarschalk schynt niet genoegzaam te zyn geweest, om het uitloopen dier vloot te verhinderen, en Groot-Brittannie een maatregel te besparen, waarby het eene dreigende houding aanneemt tegen een ouden bondgenoot, dien het reeds eenmaal de handhaving van zyn goed regt, door de vyf mogendheden als zoodanig erkend, heeft helpen beletten; immers het is zeker, dat de genoemde vloot, bestaande uit de linie-schepen *Talavera*, (voerende de vlag van den admiraal *Warren*) *Wellesley* en *Revenge*; allen van 74 stukken, vier fregatten en eenige kleinere schepen, den 30 October de reede van Duins heeft verlaten, om, zoo gezegd werd, vóór de Schelde te gaan kruisen. Reeds wordt gemeld, dat deze schepen, den 31sten op de hoogte van Ostende zyn gezien, en dit is niet onwaarschynlyk; doch onder dagteekening van den 2den dezer, wordt uit Middelburg nog niets van de komst dezer scheepsmagt op de Hollandsche kust gemeld, weshalve het te denken is, dat de admiraal *Warren* het niet geraden heeft geoordeeld, om zich, by de thans heerschende winden, te digt onder den wal te wagen.

Reeds verkondigt een Engelsch blad, dat de vloot van den admiraal *Warren* besteld zoude zyn, om de Schelde te blokkeren, byaldien de beruchte 24 artikelen niet worden *aangenomen*;—het is echter nog niet bekend, waarop dergelyk voorgeven berust.

Haarlem, November 8.—In byzondere berigten uit Brussel, van Duitschen oorsprong, tot den 28sten October, als wanneer de menigte het aannemen der bepalingen zoo goed als zeker beschouwde, wordt op nieuw verzekerd, dat, daar het volk nu ondervindt, dat de revolutie, in stede van deszelfs toestand te verbeteren, denzelven merkelyk heeft verergerd, de menigte alle omwentelings-geestdrift heeft vaarwel gezegd, en alsnu den spot dryft met hetgeen dezelve te voren zoo zeer vereerde. Zoo leest men onder andere, in die berigten de volgende byzonderheden: "Eergisteren zyn verscheidene vaandels, pieken, kielen, barricade-werktuigen, en andere voorwerpen, welke tot de revolutie hadden gediend, in het openbaar verkocht. Het heeft by die gelegenheid van de zyde der menigte geenszins aan bittere spotternyen ontbroken. By het verkoopen van een Belgisch vaandel met den Leeuw voor 70 cents, riep men, onder een groot gejuich, dat de moed van Leuven (eene stad, nog beroemder door haar bier, dan door hare universiteit) geen schot buskruid waardig was. Een ander vroeg, of men de Vlaamsche burgerwacht (waarvan sommigen op klompen onder den hoop stonden), niet mede konde verkoopen, en in de daad deze lieden leveren een zonderling schouwspel op. Hunne officieren vertoonen zich steeds in burgerkleederen, en de manschappen zien er uit, als of zy de eerste gelegenheid de beste zouden waarnemen, om hunne respective vrouwen, ploegen en vleeschpotten weder op te zoeken, zoo dat het publiek het zeer eens is met den heer *Meulenaere*, ten aanzien van de weerbaarheid van het leger.—De onverschilligheid gaat zoo verre, dat men eenige uitgewekene Polen, die zich in den schouwburg eenigzins luidruchtig gedroegen, kortaf het stilzwygen heeft opgelegd."

Dit bovenstaande kan kwalyk overdreven voorkomen, daar het anti-revolutionaire blad van Brussel van den 6den zich niet ontziet aan te kondigen, dat de omwenteling aftrekt;—dat zy niets gehouden heeft van hetgeen zy beloofd had, en dat Belgie onder veel grootere dwingelandy verkeert dat vóór dezelve;—dat de hevigste patriotten ontmoedigd zyn, en de mannen van September dien titel niet meer durven te voeren;—dat *de Souter*, dien men niet zonder geschut aan te voeren, heeft durven vatten, zich in het byzyn van *twee* toehoorders heeft verdedigd;—maar dat alleen de snaken, welke door de revolutie uit het niet zyn voor den dag gekomen, gekleed en verrykt, nog eenige geestdrift betoonen.

Van de zyde der Belgen wordt het gerucht verbreid, als of hunne troepen zich den 4den November nader aan de grenzen zouden hebben geposteerd. Ook maken zy melding van een protocol, waarby de kosten van het verblyf der Fransche troepen in Belgie moeten worden geregeld.

Haarlem, Nov. 11.—De Fransche berigten uit Brussel, tot den 3den, maken, even als de Engelsche, melding van de byzondere onverschilligheid, welke in Belgie en inzonderheid in genoemde stad wordt bespeurd, en welke te weeg heeft gebragt, dat het aannemen van de 24 artikelen, tegen welke sommige dagbladen en sommige revolutionaire redenaars in de beide kamers zich zoo hevig hebben uitgelaten, genoegzaam geen indruk heeft gemaakt. Het is deze onverschilligheid, welke in Duitsche berigten als ontevredenheid wordt voorgedragen; trouwens in eene der liberale bladen van Parys wordt ook, onder dagteekening van den 3den, gesproken van het ontdekken van eene briefwisseling van de voorstanders der voormalige orde van zaken met zeer voorname personen, doch wat daarvan zy, is nog niet met genoegzame zekerheid gebleken. Voorts verzekert men in de Fransche bladen, dat vorst *Leopold* steeds zeer afgezonderd leeft, en nog geenen Belg tot zynen vertrouweling heeft gemaakt.

Tilburg, October 25.—Z. K. H. de veld-maarschalk, prins *Willem van Oranje*, heeft heden de navolgende dagorde aan het Nederlandsche leger uitgevaardigd:

"Ik maak by deze dag-orde aan het leger bekend, dat de wapenstilstand heden middag is geëindigd. Het leger moet zich alzoo van dit oogenblik af beschouwen, als in staat van oorlog tegen elken vyand, die het grondgebied van Oud-Nederland zou willen schenden.

"Thans moeten er alle de voorzorgen worden genomen, die de oorlogs-toestand vordert. Ik noodig alle generaals en hoofd-officieren uit, om aan de troepen waarover zy eenig bevel voeren, de tot dit einde noodige orders en bevelen te geven.

"Inzonderheid zy aan het leger te velde, waarover ik het voorregt heb het bevel te voeren, de grootste waakzaamheid en voorzigtigheid ten sterkste aanbevolen.

"Hebben zy in den aanvallenden oorlog proeven gegeven van hun' moed en onversaagdheid, ik houde my verzekerd, dat zy met deze voortreffelyke hoedanigheden ook de deugd van behoedzaamheid en volharding zullen paren, die in de tegenwoordige omstandigheden volstrekt onmisbaar is."

DUITSCHLAND.

Berlyn, Oct. 20.—Berigten uit Warschau, van den 16 dezer, melden, dat de stedelyke beambten van Warschau, de professoren der hooge school, en ook verscheidene overheids-personen, den eed van trouw aan Z. M. den Keizer en Koning hadden afgelegd. Tot den 13den hadden reeds meer dan 2600 Poolsche officieren van onderscheiden rang hetzelfde gedaan.

De gewezene kommandant van Modlin, de generaal *Ledochowski*, is met ruim 160 officieren der Poolsche armee, uit genoemde vesting, in Warschau aangekomen.

De Russische garden, welke Warschau verlaten hadden, om de overblyfselen des Poolschen legers tot onderwerping te noodzaken, zyn den 12den in genoemde hoofdstad teruggekomen.

In Warschau liep het gerucht, dat de vesting Zamosc zich aan de Russische troepen had overgegeven.

Oct. 21.—In de week van 15 tot 21 October zyn alhier ter stede iederen dag, gemiddeld, 44 personen door de *cholera* aangetast, ruim 14 hersteld, en ruim 25 overleden.—In Potsdam zyn van den 12den tot den 20sten slechts 4 personen aangetast en bezweken.—In Koningsbergen zyn van den 6den tot den 15den aangetast 171 personen; hersteld 55; overleden 100.—In Maagdenburg zyn van den 13den tot den 19den aangetast 128; hersteld 16; bezweken 79.—In Petersburg zyn den 7den en drie volgende dagen 25 personen aangetast; 16 hersteld, en 9 gestorven.—Te Weenen en in derzelver voorsteden zyn in de week van 10 tot 16 October iederen dag, gemiddeld, 65 personen aangetast; 42 hersteld, en 36 bezweken.—Te Wels (naby de beyersche grenzen), waren tot den 13den October 23 personen aangetast; 6 hersteld, en 13 bezweken.—De berigten uit Hongarye luiden aangaande de verbreiding der ziekte steeds vry gunstig. Volgens officiele opgaven is, van 13 Juny tot 11 October, de *cholera* in 2880 plaatsen van Hongarye uitgebroken, en zyn 320,145 personen door dezelve aangetast; van deze waren hersteld 141,741, en bezweken 143,304; op 603 plaatsen had de ziekte reeds geheel opgehouden.

Oct. 22.—De warschauer bladen van den 18den behelzen een keizerlyk manifest, gedagteekend 2 October, hoofdzakelyk inhoudende: dat—aangezien het corps, hetwelk onder bevel stond van eenen vreemden [eenen Franschen] aanvoerder, met name *Romarino*, in weerwil van de te Warschau door den generaal *Krukowiecki* aangekondigde volkomene onderwerping der Poolsche natie, in den opstand volhard en den gewapenden stryd, welke zelfs in de oogen van den adel-opstand zelven reeds doelloos geworden was, heeft voortgezet, en alzoo. door al de aangebodene middelen van vergiffenis te versmaden, de weldaden eener amnestie verbeurd heeft,—de officieren, welke tot het bedoelde corps van *Romarino* behooren en met hetzelve op Oostenryksch gebied geweken zyn, voortaan noch het Russische noch het Poolsche Ryk zullen mogen betreden. De Keizer behoudt zich echter voor, om naderhand, ten gunste van sommigen hunner, deze bepaling te veranderen.

Voorts is te Warschau afgekondigd een bevel van den president der regering, den staatsraad *Engel*, hetwelk eenig licht verspreidt over den toestand des lands.—Daarby wordt hoofdzakelyk bepaald: "dat—aangezien op vele plaatsen de boeren zich aan de hun opgelegde verpligtingen onttrekken en hunne verblyfplaatsen verlaten,—diegenen, welke zich willekeurig van hunne woningen verwyderd hebben, als landloopers zullen worden gestraft;—dat de genen, welke in grooteren getale zich in de bosschen of in andere ontoegankelyke oorden verborgen houden, als struikroovers zullen vervolgd worden;—dat tevens de edellieden vermaand worden, om zich van hunnen kant van alle onderdrukking der op hunne landgoederen wonende boeren te onthouden, zullende zy, ingeval van gegronde klagten van den kant der boeren, tot geregtelyke verantwoording geroepen worden."

Frankfort, Oct. 21.—De groote raad van het kanton Bazel heeft bewilligd in het voorstel der afgevaardigden van den Landdag, om aan de opstandelingen amnestie te verleenen; de 19 belhamels van den opstand zullen, om genot van die amnestie te kunnen hebben, plegtig moeten verklaren, dat zy zich voortaan rustig zullen gedragen. Daarentegen heeft de vergadering het verlangen der afgevaardigden, dat de staats-regeling ten gunste van de land-gemeenten mogt veranderd worden, met eene overgroote meerderheid van de hand gewezen.

— Den 15den heeft in de kamer der Badensche afgevaardigden eene zeer levendige beraadslaging plaats gehad over het voorstel van den afgevaardigde *Welcker*, hetwelk hoofdzakelyk inhield: "dat de kamer Z. K. H. zoude verzoeken, om te bewerken, dat het Duitsch-verbond eene meer volmaakte en gepaste ontwikkeling ontving, opdat daardoor de nationale eenheid van Duitschland zoo veel mogelyk verwezenlykt mogt worden." De ministers, benevens eenige afgevaardigden, hebben zich tegen de ontwikkeling van dat voorstel verzet, doch de meerderheid heeft besloten, dat het voorstel ontwikkeld zoude worden, en daarop hebben al de aanwezige ministers, benevens verscheidene afgevaardigden, zich terstond verwyderd. Na de ontwikkeling van het voorstel heeft de vergadering besloten, dat de verdere behandeling van hetzelve tot een onbepaalden tyd zoude worden uitgesteld.

Ten gevolge van dit voorval is den 18den door een der ministers in de vergadering der afgevaardigden voorgelezen een hertogelyk besluit door al de ministers onderteekend, hoofdzakelyk inhoudende: "dat het Z. K. H. smart, dat de vergadering zoo weinig acht heeft gelagen op de vertoogen, welke van de zyde der regering tegen de ontwikkeling van het bedoelde voorstel gedaan zyn, doch dat daarentegen Z. K. H. met genoegen vernomen heeft, dat niet verder over hetzelve is beraadslaagd;—dat voor het overige Z. K. H. verklaart, dat hy, doordrongen van het gevoel der pligten, die hy als lid van het Duitsch verbond te betrachten heeft, en door de ontwikkeling van het voorstel overtuigd zynde, dat hetzelve nutteloos en niet toe te laten is, nimmer zal gedoogen, dat over hetzelve beraadslaagd worde."

Men meent, dat deze zaak, by de bestaande gesteldheid in de meeste Duitsche Staten, veel indruk zal maken, vooral by die talryke party, welke, hoe uiteenloopende en onbepaald voor het overige hare inzigten en bedoelingen mogen zyn, streeft naar eene verheffing der Duitsche natie, door middel van eene nauwe vereeniging harer verspreide en gesmaldeelde krachten.

Oct. 22.—Volgens byzondere brieven uit Weenen, van den 13den, zoude het ministerie van oorlog last hebben gegeven, om terstond 115,000 man infanterie met verlof huiswaarts te laten keeren, onder bepaling, dat zy elk oogenblik ter beschikking blyven van de regimenten, waartoe zy behooren. [Aan de zyde van Italie blyven de Oostenryksche troepen voltallig byeen.]

Oct. 25.—Byzondere berigten uit Zwitserland, tot van den 20sten dezer, behelzen omtrent den toestand der onrustige kantons hoofdzakelyk het volgende:

"In Bazel kunnen de twistende partyen het nog geenszins eens worden, en het is te verwachten, dat de gewapende stryd tusschen dezelve met verdubbelde hevigheid zal uitbreken, wanneer de bonds-troepen het kanton weder ontruimen.

"In Neufschatel worden de beide partyen, even als in Bazel, bedwongen, doch de verbittering blyft steeds zeer hevig. De koninklyke party is aldaar de sterkste. De Pruissische afgezant, de heer *v. Pfuel*, was laatstelyk nog niet in Neufschatel aangekomen, doch men wilde aldaar weten, dat de Koning verklaard had, dat hy zyne regten tot het uiterste zoude verdedigen.—Velen meenen reden te hebben, om zich overtuigd te houden, dat onder de insurgenten, die nog steeds gewapend byeen zyn, geld wordt uitgedeeld, en dat onruststokers uit een naburig Ryk een zeer werkdadig aandeel in de onlusten hebben.

"In St. Gallen betreurt men de gemaakte veranderingen, en wenscht men de vorige orde van zaken vurig terug.—Deze wensch zal zich ook wel spoedig in Bern openbaren.—Zurich wordt intusschen op de hagchelyke baan der omwenteling voortgestuwd, en heeft, zoo voortgaand, dezelfde tooneelen van plundering en losbandigheid te verwachten, als elders zyn voorgevallen.

"De beide corpsen, welke, op last van den Landdag, Bazel en Neufchatel bezetten, zyn omtrent 7000 man sterk. De manschap gedraagt zich tot nog toe voorbeeldig goed, niettegenstaande dezelve op eene onverantwoordelyke wyze door de revolutionairen bearbeid wordt. De radicale party van den Landdag dringt aan op eene geheele ontbinding van de bonds-armee, ten einde, by eene nieuwe zamenstelling, de benoeming te bevorderen van nieuwe bevelhebbers, welke haar zyn toegedaan."

—Aan den Badenschen afgevaardigde *Welcker*, die onlangs het voorstel betrekkelyk het Duitsch-verbond ontwikkeld heeft, worden uit onderscheidene plaatsen niet alleen in Baden, maar ook in de beide Hessen, dank adressen toegezonden.

Van den Ryn, Oct. 23.—Een byzondere brief uit Berlyn, van den 19den dezer, behelst onder andere het volgende: "Het schynt, dat Pruissen zyne krachtige houding nog niet denkt op te geven, want behalve dat dagelyks nog eene groote menigte wapentuig vervaardigd wordt (alleen de geweerfabriek te Potsdam levert dagelyks 100 stukken) en de uitrusting van de artillerieparken nog altyd voortduurt, hebben ook de troepen, die uit den omtrek van Erfurt naar de Elbe verlegd waren, thans nadat het cordon aan die rivier is opgeheven, bevel ontvangen, om weer naar Erfurt en den omtrek terug te keeren, in plaats van hunne oude garnizoenen te Brandenburg, Potsdam enz., aan deze zyde der Elbe, weder te betrekken.

FRANKRYK.

Parys, Oct. 21.—Polen is op dit oogenblik by de ligtzinnige Paryzenaren zoo goed als vergeten.

— De beroemde *de Chateaubriant* bevindt zich thans weder in deze hoofdstad. Hy heeft een vlugschrift bewerkt tegen het ontwerp, om de leden van het verdreven koninklyk gezin het Fransche grondgebied, op straf des doods, te ontzeggen, en men wil, dat hetzelve zoo krachtig pleit voor de wettigheid van het bewind van *Hendrik V*, dat zyn gewone uitgever er zich niet mede heeft durven belasten.

Parys, Nov. 10.—Men rekent, dat van het bekende vlugschrift van den heer *de Chateaubriant* niet minder dan 20,000 exemplaren zyn verkocht;—men meent te hebben opgemerkt, dat Koning *Philips* en zyn gezin laatstelyk tamelyk koel in den schouwburg zyn ontvangen, en wil zulks op rekening stellen van den invloed, welken het bedoeld geschrift reeds heeft uitgeoefend.

WAARSHOUWING.

DE ondergeteekende, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie, als daartoe bekomen hebbende het consent van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, brengt by deze ter kennis van de zulken, die in weerwil der sommatien door hen ontvangen, alsnog hunne rekeningen van belasting op eigendommen en bezittingen, alsmede van het personeel en mobilair over het derde kwartaal des afgeloopen jaars, niet hebben voldaan, dat aan hun ter voorkoming van executien, welke gaarne zouden vermeden worden, nog een uitstel van 14 dagen, te rekenen van de dagteekening dezer, tot het doen van betaling wordt verleend, zullende na verloop van dat uitstel, zonder verdere toegevendheid de middelen door de wet op de invordering van belastingschulden aangewezen, worden gebezigd.

MR. J. B. GRAVENHORST.

Den 19den January 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

14. bark Dolores, Fernandez,	Coro
golet La Nueva Teresa, Grandolf,	Barcelona
16. —— Gran Maria, Blan,	St. Thomas
brik Prince Edward, Tilton,	dito
17. golet Poulina, Bello,	Carthagena
18. schip Zorgvuldigheid, Dekker,	Amsterdam
golet Florencia, Abentura,	Rio de la Hacha
faluca Socoro, Plates,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JANUARY.

14. golet Valenciana, Rito,
16. bark Trenidad, Hands,
golet La Comeet, Jansen,
17. —— Poulina, Bello,
18. —— Abeona, Evertsz,
19. bark Dolores, Fernandez,
golet Geertruida, Levy,
—— La Nueva Teresa, Grandolf,
faluca Carmen, Quasten,
20. golet Mercurio, Ramires,

Verleden Zaturdag avond den 14den dezer is Z. D. M.'s korvet FORTUNA, gekommandeerd door den kapitein H. D B. SEIDELIN, van Puerto Cabello binnen deze haven aangekomen en op Dingsdag morgen naar S. Thomas vertrokken. Op Zondag morgen heeft de Fortuna een salut gedaan, hetwelk van het Fort Amsterdam behoorlyk is beantwoord geworden.

Met de aankomst van het Nederlandsche schip ZORGVULDIGHEID, kapitein DEKKER, hebben wy Nederlandsche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 17den November.

Het eiland St. Thomas is door een allerverschrikkelykst onheil bezocht geworden. De halve stad is door een ontzettenden brand op den avond van den 31sten December ll. en de twee volgende dagen in de assche gelegd. Tusschen 600 en 700 woonhuizen, allen gelegen in het midden der stad alwaar schier alle handeldryvende en de meest vermogende ingezetenen woonden, zyn eene prooi der verwoestende vlammen geworden; de byhuizen er by gerekend, begroot men het getal woningen op ongeveer 1200. Een juist beoordeelaar schat de geledene schade op twee à drie millioenen pattienjes. Daar het oude jaars nacht was en de meeste ingezetenen zich aan de gebruikelyke vermaken by het vieren daarvan hadden overgegeven en het water, uithoofde eener zware droogte, eenigzins schaars was, konde men de vlammen zoo spoedig niet overmeesteren als anderzins mogelyk zoude geweest zyn. De hevigheid van den wind verspreidde ook de vlammen naar alle kanten. Ondanks dit alles zyn er met veel vrucht pogingen aangewend om de geheele verwoesting der stad te keer te gaan en indien er aanvankelyk doelmatiger maatregelen waren genomen, vermoedt men dat het onheil nimmer dien grooten omvang zoude hebben verkregen. Vele schippers en het scheepsvolk der ter rede liggende vaartuigen hebben krachtdadiglyk medegewerkt om den voortgang der vlammen te stuiten. Een zeer groot aantal ingezetenen en inwoners van het eiland, zyn door dezen aller ontzettenden ramp, ten eene male van have en goed beroofd geworden en hebben alles wat zy bezaten verloren. Er worden groote giften gedaan, die door eene Commissie ter uitdeeling worden ingezameld. Van St. Kruis worden vele levensmiddelen voor de noodlydenden aangebragt en er zyn door de Deensche schippers tenten opgeslagen voor zoodanigen die van dak en woning ontbloot zyn. Bewonderingswaardig maar tevens aangenaam moet het voor elk menschlievenden zyn te vernemen dat by eenen zoo hevigen brand slechts een menschelyk wezen het ongelukkig slachtoffer der vlammen is geworden.

(*Zie verder het Vervolg.*)

MEDEDEELING, gedaan door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken, in het committé-generaal van de tweede kamer der Staten-generaal, op den 11den November 1831.

Edel Mogende Heeren!

Op den 11den Augustus, even voor den afloop der gedenkwaardige dagen, waarin Europa den miskenden roem onzer wapenen zoo glorieryk en krachtdadig zag handhaven, vervoegde ik my in uwe vergadering, om ter harer kennis te brengen, dat de gevolmagtigden der vyf mogendheden, te Londen in conferentie vereenigd, besloten hadden te treden tusschen ons en Belgie; dat zy hadden ingestemd in de hulp, eventueel door Frankryk aan Belgie te verleenen, en het aanbod eener vloot, door Engeland gedaan, hadden aangenomen, en dat het Nederlandsche leger bevel had ontvangen, om byaldien eene Fransche krygsmagt Belgie mogt inrukken, zich weder op ons oud grondgebied te begeven. Ik deelde tevens eenen brief mede, op den 5den dier maand door de conferentie aan my geschreven, het daarop gegeven antwoord, en een schryven aan onzen gezant te Parys, den 9den door het departement van buitenlandsche zaken afgezonden.

Spoedig verwezenlykte zich de inmarsch van een Fransch leger in Belgie, waarop het Nederlandsche binnen ons oud grondgebied wederkeerde. Ook een gedeelte der Fransche krygsmagt trok binnen hare grenzen terug. Middelerwyl ontvingen de Nederlandsche gevolmagtigden te Londen den vernieuwden last, om onverwyld in onderhandeling met de conferentie te treden, over het sluiten van een scheidings-tractaat tusschen Holland en Belgie. Eene schorsing van wapenen werd van ons gevraagd, en door den Koning toegestemd voor zes weken, aanvang nemende den 29sten Augustus en eindigende den 10den October. By de conferentie liepen er klagten in van de Duitsche bondsvergadering tegen Belgie, wegens aanmatigingen in het Groot Hertogdom Luxemburg; onderscheidene inlichtingen omtrent de overstroomingen by Antwerpen, en het aanleggen van Belgische batteryen langs de Schelde kwamen ter sprake; de uitwisseling der krygsgevangenen en slaking der wederregtelyk in het vorig jaar in Belgie teruggehoudene militairen, kreeg haar beslag, en het wederkeeren naar Frankryk der in Belgie achtergeblevene Fransche troepen werd aan de conferentie aangekondigd.— Uit dit alles ontstonden de protokollen 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41 en 42, welke ik kopyelyk overlegge.

Eene der bylagen van het 35ste protocol behelst de verklaring der Nederlandsche gevolmagtigden omtrent de wapenschorsing; zy is vervat in eene nota van den volgenden inhoud:

"De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hebben zich, in overeenkomst met de verbindtenis, die zy daaromtrent jegens de conferentie hadden aangegaan, gehaast om het 34ste protocol ter kennis hunner regering te brengen.

"Z. M., na den inhoud van dit stuk onderzocht te hebben, heeft zich niet kunnen ontveinzen, dat dezelve, door zich voor eenen korteren of langeren tyd de handen te binden, ten aanzien van het gebruik der middelen, die het best berekend zyn, om door de Belgen eene eindelyke scheiding op regtvaardige en betamelyke voorwaarden te doen aannemen, gedeeltelyk van de voordeelen afstand deed, die de laatste gebeurtenissen hem verschaft hebben. Werkelyk hebben de voordeelen, binnen een zoo kort tydsverloop, door het leger behaald, waarover Z. K. H. de prins *van oranje* bevel voert, by de vyanden van Holland de hoop moeten doen wankelen, die zy deden blyken, dat het hun door kracht van wapenen zoude kunnen gelukken, om de onredelykste eischen te doen ingang vinden, die zy zelfs niet uit ontzag voor de conferentie hebben kunnen bewogen worden, optegeven; en het vooruitzigt van nieuwe tegenspoeden, zoude zonder twyfel heilzaam op hen gewerkt hebben, op het oogenblik, dat men de zoo lang vruchteloos gebleven onderhandelingen gaat hervatten.— Daar intusschen de heeren gevolmagtigden der vyf hoven eene nieuwe schorsing der vyandelykheden voor de verwezenlyking der belangryke uitkomsten, die zy beoogen, als onontbeerlyk beschouwen, zoo heeft het kabinet van 'sGravenhage, vol vertrouwen in de goede bedoelingen Hunner Exc., en in de pogingen, die zy by voortduring zullen te werk stellen. om de zaken tot een spoedig einde te brengen, besloten, om, onder deze omstandigheid, dat gene, wat het voor Holland van wezenlyk nut acht, aan den maatregel op te offeren, dien de conferentie in het belang der algemeene zaak aanbeveelt.

"Dien ten gevolge is aan de ondergeteekenden voorgeschreven, om te verklaren, dat Z. M. de Koning der Nederlanden de vaststelling van eene schorsing van vyandelykheden van zes weken aanneemt, die door de heeren gevolmagtigden der vyf mogendheden is voorgesteld, en welke maandag den 29sten Augustus op den middag beginnen en maandag den 10den October op den middag eindigen zal, opdat van deze schorsing der vyandelykheden door de vyf mogendheden gebruik worde gemaakt, om tusschen dezelve en Holland het verdrag tot stand te brengen, bestemd om de scheiding tusschen Holland en Belgie te regelen.

"Daar deze verklaring (die overigens als nietig en niet gedaan zoude moeten worden beschouwd, indien de Belgen niet aannamen, of slechts op eene voorwaardelyke wyze aannamen) genoegzaam zyn moet, om aan den door de conferentie uitgedrukten wensch te voldoen, zoo twyfelen de ondergeteekenden niet, dat zy onverwyld daarvan zal akte nemen, door dezelve in een nieuw protocol in te lasschen.

"Zy nemen deze gelegenheid waar, om te vernieuwen enz.

"Londen, den 29sten Augustus 1831.

(*Get.*) Falck. H. van Zuylen van Nyevelt."

By haar 39ste protocol besloot de conferentie eenen aanvang te maken met de uitoefening harer bemiddeling tusschen Holland en Belgie, door de wederzydsche gevolmagtigden uit te noodigen, hunne gedachten kenbaar te maken omtrent de wyze, hoedanig de hoofd-zwarigheden, welke zich in de onderhandeling opdeden, zouden kunnen worden opgelost. Altyd, maar vooral sedert dat oogenblik, was de aandacht der Nederlandsche regering onafgebroken op het bedingen van billyke voorwaarden gevestigd, en liep de briefwisseling met onze gevolmagtigden voortdurend over dit gewigtig onderwerp. Hunne antwoorden, den 5den September, op de vragen by het 39ste protocol vermeld, gegeven, van welke antwoorden even als van het protocol zelve, ik een afschrift overlegge, strekken ten blyke van den yver, waarmede zy steeds de hun vertrouwde belangen behartigden.

De Belgische gevolmagtigde beantwoordde van zyne zyde de voorgestelde vragen den 23sten September met een stuk, hetwelk by het 43ste protocol gesteld werd in handen van die der Nederlanden, en by hen aanleiding gaf tot vele aanmerkingen, waarop de conferentie, van de meening uitgaande, dat er geene toenadering tusschen de wederzydsche vorderingen te wachten stond, in haar 44ste protocol de overtuiging uitdrukte, dat zy zich genoodzaakt zag in de toeligtingen, waarmede zy thans voorzien was, de middelen te putten, ten einde eene reeks van artikelen vast te stellen, geschikt om tot grondslagen te strekken van een definiteif traktaat van scheiding. Het 45ste protokol had ten doel van onze gevolmagtigden nadere opgave te verlangen, omtrent de Nederlandsche staatschuld; in het 46ste werden de wederzydsche gevolmagtigden uitgenoodigd, om hunne denkbeelden mede te deelen opzigtelyk eenige punten van ondergeschikt belang; in het 47ste werd gewaagd van de toegestane verlenging der wapenschorsing tot den 25sten October; terwyl het 48ste protocol, en het daarby behoorende memorandum, de beschouwing der conferentie behelsde ten aanzien der finantiele onderwerpen. In het 49ste protocol, eindelyk, kwam de conferentie overeen omtrent 24 artikelen, die zouden moeten strekken tot de scheiding van Holland en Belgie. Afschriften van deze onderscheidene stukken, worden hier nevens aan U Ed. Mog. aangeboden.

Op de hierboven gedachte 24 artikelen, by twee geleidende nota's aan de Nederlandsche gevolmagtigden medegedeeld, zyn laatstgemelden uitgenoodigd geworden het volgend antwoord by de conferentie in te dienen:

"*Aan de gevolmagtigden der vyf hoven, te Londen in conferentie vereenigd.*

"By de twee Nota's, die de ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, de eer gehad hebben van de gevolmagtigheden der vyf hoven, in conferentie te Londen vereenigd, te ontvangen hebben hunne Exc. hun de voorwaarden van eene eindelyke schikking tusschen Holland en belgie in vier en twintig artikelen vervat, doen toekomen, en van hun voornemen kennis gegeven, om zich door alle middelen, die in hunne magt zyn, tegen de vernieuwing van eenen stryd, te verzetten, welke thans zonder doel geworden, voor de beide landen eene bron van groote rampen zoude zyn, en Europa met eenen algemeenen oorlog bedreigen zoude, welken het de eerste pligt der mogendheden is voor te komen.

"De ondergeteekenden, zonder verwyl deze mededeelingen ter kennis van hun hof gebragt hebbende, vinden zich gelast, om aan Hunne Exc. te verklaren, dat de Koning zich gelukkig acht van aan de vyf mogendheden een nieuw onderpand te kunnen geven van zynen opregten wensch om tot handhaving des vredes mede te werken, door aan te kondigen, dat, hoewel Z. M. zich moet voorbehouden, om van zyne militaire middelen gebruik te maken, zoodra dit gebruik in het belang des Koningryks noodzakelyk zal worden geacht, Hoogstdezelve echter tot nu toe niet voornemens is om de vyandelykheden te hervatten. De Koning wenscht zich niet minder daarmede geluk, dat de inhoud der 24 artikelen een bewys oplevert van de zorgen, die de vyf hoven aan het behoud des algemeenen vredes blyven toewyden, en van hunnen wensch, om door eene gepaste schikking tusschen Holland en Belgie aan dien staat van onzekerheid een einde te maken, welks verlenging dien vrede in de waagschaal zoude kunnen stellen.— Maar hoewel Z. M. hunne bestendige zorg voor het algemeene welzyn op den juisten prys schat, en welke ook de gezindheden van Z. M. mogen zyn, om met dezelve tot bereiking van het doel hunner wenschen mede te werken, zoo veroorloven toch zyne pligten jegens zyne getrouwe onderdanen hem niet, om zyne gevolmagtigten van den weg te laten afwyken, waarin de tegenwoordige onderhandeling van haren oorsprong af tot zeer onlangs gebleven is.

"Volgens de vierde paragraaf van het protocol van Aken, van den 15den November 1818, moeten de byzondere byeenkomsten tusschen de gevolmagtigden der onderteekenende mogendheden, in het geval, dat zy zaken ten onderwerp hadden, die meer bepaaldelyk met de belangen van de andere Staten van Europa in verband stonden, niet anders plaats hebben, dan ten gevolge van eene stellige uitnoodiging van diegenen dezer Staten, waartoe de bedoelde zaken betrekkelyk zouden zyn, en onder het uitdrukkelyk voorbehoud van hun regt, om daaraan regtstreeks of door hunne gevolmagtigden deel te nemen. Deze bepaling waarborgt ten overvloede aan den Koning dezelfde regten, als aan de andere mogendheden, en plaatst Z. M. ten aanzien der hoven, by de conferentie van Londen vertegenwoordigd, op een standpunt, geheel verschillend van dat, waarop zich het gezag bevindt, dat zich ten gevolge van den opstand in Belgie gevestigd heeft. Deze zelfde bepaling heeft aan de conferentie tot beweegreden verstrekt, voor de door haar aangekondigde bedoelingen, zoodra zy op de uitnoodiging van de regering der Nederlanden byeen was gekomen, en welke bedoelingen by herhaling uitgedrukt zyn, inzonderheid in de protocollen 1, 11, 12 en 19, die in een naauw verband staan met de acht artikelen van Londen. Laatstelyk worden ook de onderteekenden door de volmagt, die zy de eer gehad hebben den 4den Augustus aan de conferentie te overhandigen, en die deze heeft aangenomen, gemagtigt, om met dezelve over een verdrag van scheiding tusschen Belgie en Holland te handelen, hetzelve vast te stellen en te onderteekenen.

"De ondergeteekenden, zich op die volmagt grondende, en in overeenkomst met de nieuwe voorschriften, van hun hof ontvangen, hebben de eer, aan Hunne Exc. te verklaren, dat zy gereed zyn, om over de wyzigingen te onderhandelen, die de hiervoor vermelde 24 artikelen in overeenstemming met de vroeger aangenomen beginselen, behooren te ondergaan, alsmede om met Hunne Exc, een verdrag van scheiding vast te stellen en te enderteekenen,, hetwelk geschikt is, om Holland in den rang te handhaven, welken de vaderlandsliefde en de zelfsopoffering zyner ingezetenen aan hetzelve in de vorige eeuwen hebben verworven, en dien het in het tegenwoordige Europesche statenstelsel dubbel verdient te behouden, uit hoofde van het edel gedrag, den moed en de volharding, die het thans levend geslacht aan den dag gelegd heeft.

"De ondergeteekenden, zich alzoo van de bevelen van hunnen Souverein gekweten hebbende, nemen deze gelegenheid waar, enz.

"Londen, den 7den November 1831.

(*Get.*) Falck. H. van Zuylen van Nyevelt."

Terwyl men zich alhier met de overweging dezer artikelen bezig hield, en by den naderenden afloop van den termyn, voor welken de wapenschorsing, op het uitdrukkelyke aanzoek der conferentie, laatstelyk door Z. M. bepaald was, verscheen het hierby overgelegde 50ste protocol der conferentie, houdende uitnoodiging aan de Britsche regering, om onmiddelyk eene zeemagt naar de Hollandsche kust af te zenden, welke niet zoude handelen, zoo lang de vyandelykheden door den Koning tegen Belgie niet zouden zyn hervat geworden. Ten gevolge van Zr. Ms. bedoeling is daarop aldus geantwoord:

"*Aan de gevolmagtigden der vyf hoven, te Londen in conferentie vereenigd.*

"De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, hebben de eer gehad, van de heeren gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, in conferentie te Londen vereenigd, het protocol No. 50 te ontvangen, welk protocol inhoudt: "dat de verklaringen, uit naam "des Konings gedaan, aan de conferentie niets anders "meer overlieten, dan zich voor te bereiden, om de her- "vatting der vyandelykheden te beletten, waartoe de "Koning zich het regt heeft voorbehouden; dat het tot "de bevoegdheid en de verpligtingen der conferentie be- "hoort, in de noodige maatregelen, daartoe strekkende, "te voorzien; dat de gevolmagtigden der vyf hoven be- "paald hadden, dat de regering van Z. Brittanische M. "zoude worden uitgenoodigd, om onmiddelyk eene "scheepsmagt naar de kusten van Holland te zenden; "dat deze scheepsmagt geen bevel zoude hebben om "iets te doen, zoo lang de vyandelykheden niet weder "door den Koning tegen Belgie hervat zouden gewor- "den zyn; dat, indien dezelve hervat wierden, deze zelf- "de scheepsmagt terstond de geschikste maatregelen "zoude nemen, om met den meest mogelyken spoed "eene volstrekte staking der vyandelykheden te bewer- "ken; dat de gevolmagtigden der vyf hoven bovendien "overeen gekomen waren, dat, ingeval deze eerste maat- "regelen ontoereikend mogten zyn, de conferentie alle "zoodanige zoude vaststellen, welke, tot bereiking van "hetzelfde doel, nog noodzakelyk zouden geacht wor- "den."

"De ondergeteekenden, dit protocol ter kennis van hun hof hebbende gebragt, hebben den last ontvangen, om aan de conferentie van Londen de bevreemding en de smartelyke gewaarwording uit te drukken, welke de inhoud daarvan by hunnen Souverein verwekt heeft.— Ten gevolge van een voorstel der conferentie heeft de Koning eene schorsing der vyandelykheden bewilligd van den 29sten Augustus tot den 10den October, en overeenkomstig de nader door de conferentie uitgedrukte wenschen, is deze wapenschorsing door Z. M. verlengd geworden, die het einde daarvan op den 25sten October bepaalde. In beide deze gevallen heeft de Koning op nieuw een duidelyk blyk gegeven van zyne vredelievende bedoelingen, en van zyne bereidwilligheid, om tot de bedoelingen der vyf hoven, mede te werken. De conferentie, de vraag wegens eene nieuwe verlenging van den wapenstilstand niet aangeroerd hebbende, gaf de heer ambassadeur van Engeland, ten gevolge der bevelen, van zyn hof ontvangen, den 20sten October de begeerte te kennen, om van des Konings voornemen onderrigt te worden, ten aanzien van het hervatten der vyandelykheden, na het einde van den bepaalden termyn. Aan dit verlangen kon niet voldaan worden, omdat destyds voor de regering der Nederlanden het tydstip nog niet daar was, om een besluit te nemen, hetwelk, zoo het al genomen ware, zeer wel nog had kunnen gewyzidg worden, door omstandigheden, die tusschen den 20sten en 25sten October konden opkomen; en om dat eene verklaring te dezen opzigte, onder een anderen vorm, eene tweede verlenging van den wapenstilstand zoude geweest zyn. Het officiele antwoord, mondeling aan den heer ambassadeur gegeven, bepaalde zich tot de verklaring; "dat, vermits de Koning nog geen be- "sluit genomen had, men de verlangde inlichtingen niet "konde geven." Zyne Excellentie heeft deze omstandigheid met juistheid in zyne depeche aangeduid, en uit deszelfs brief blykt ten duidelykste, dat de daarop volgende byzonderheden betrekking hadden tot een vertrouwelyk onderhoud tusschen hem en den minister van buitenlandsche zaken, waarvan de heer ambassadeur, gelyk zulks te verwachten was, aan zyne regering verslag deed, maar hetwelk geenszins bestemd was, om in een protocol te worden opgenomen. De brief van Z. E. behelst zelfs het bewys eener dwaling in een der consideranten van het protocol, alwaar gezegd wordt, "dat "de Koning door zynen minister van buitenlandsche za- "ken had doen verklaren, dat het aan de mogendheden "vry stond, om, ingeval de Koning maatregelen nam, "zich daartegen te wapenen; en dat het haar evenzeer "vry stond zich tegen zyn stilzwygen te wapenen; dat "de Koning niet gehouden was aan dezelve reeds vooraf "zyne voornemens tegen het tydstip van het einde des "wapenstilstands te doen kennen, en dat, zelfs indien "hy daartoe gehouden was, er in de tegenwoordige ty- "den menigvuldige omstandigheden zouden kunnen op- "komen, die de voornemens, welke Z. M. had doen "kennen, zouden moeten wyzigen." Inderdaad worden deze woorden in de depeche voorgesteld als een antwoord op eenige bedenkingen van mynheer den ambassadeur, in deszelfs berigt vermeld. Daar nu Z. M. met deze bedenkingen niet vooraf heeft kunnen bekend zyn, zoo volgt daar uit, dat het antwoord daarop niet vermag beschouwd te worden als eene verklaring, uit naam des Konings gedaan; welke verklaring het moeijelyk zoude geweest zyn met de officiele vormen overeen te brengen, terwyl integendeel het onderwerp noodzakelyk aanleiding moest geven tot eenige vertrouwelyke aanmerkingen tusschen twee personen, die, ofschoon geroepen zynde om tegenstrydige belangen voor te staan, elkander een wederkeerig vertrouwen schonken. Zoodra het onderwerp der verklaring "dat men geene in- "lichtingen kon geven" afgehandeld was, werd het onderhoud van den Nederlandschen minister van buitenlandsche zaken met mynheer den ambassadeur van Engeland zoo weinig als officieel aangemerkt, dat de minister zich onthield van het geven van antwoord op de vermelding der vyf mogendheden door den ambassadeur, om reden dat de officiele aanvraag om inlichtingen had plaats gehad, niet uit naam der conferentie, maar uit naam der Engelsche regering.

"Het boven vermelde berigt schynt dus niet van zoodanigen aard geweest te zyn, dat het aanleiding gaf om gebezigd te worden op de wyze, waarop men gebruik daarvan gemaakt heeft, en men kan de verwikkeling, welke uit dat gebruik ontstaan is, niet aan het hof van 'sGravenhage wyten. Tot hiertoe hadden de vyf mogendheden verklaard, dat zy de hervatting der vyandelykheden niet zouden toelaten; aan welke verklaring gevolg gegeven is tegen Holland, toen hetzelve in de maand Augustus oordeelde de onderhandelingen door militaire middelen te moeten ondersteunen, doch welke geheel zonder gevolg gebleven is ten aanzien van Belgie, niettegenstaande de dagelyksche inbreuken op den wapenstilstand, die hetzelve zich heeft veroorloofd.— Wat het zenden eener vloot naar de kusten van Holland betreft, zoo schynt zulks de vroegere aanvrage, eerst om den wapenstilstand te sluiten, en vervolgens om denzelven te verlengen, geheel overbodig te maken, aangezien het tot niets dient, datgene te vragen of voor te stellen, wat men besloten heeft met geweld te verwerven; en bovendien is die maatregel gegrond, niet op de wezenlyke of aangekondigde hervatting der vyandelykheden, maar bloot op de onzekerheid, welke te dien aanzien bestaat, terwyl geene voorzorg hoegenaamd van dien aard genomen is tegen dezelfde onzekerheid voor zooveel Belgie aangaat.

"Het moet nog herinnerd worden, dat mynheer de ambassadeur van Engeland te 's Gravenhage reeds op den 23sten October verwittigd is geworden, dat eene dagorder aan het leger stond uitgevaardigd te worden, inhoudende, dat er geene hervatting der vyandelykheden op handen was. Deze dagorder is werkelyk den 25sten verschenen, alvorens het protocol van den 24sten te 's Gravenhage bekend was.

"In den tegenwoordigen stand der zaken kan de Koning, welke, door de vandelykheden niet te doen hervatten, denzelfden gematigden gang in acht genomen heeft, waarvan hy nooit is afgeweken, zich zoo veel te minder door verbindtenissen ten aanzien van derzelver mogelyke hervatting aan banden leggen, daar niets het gedrag der Belgen waarborgt, en daar Z. M. niet kan toegeven, dat het tot de bevoegdheid van andere mogendheden zoude behooren, om het regt van vrede en oorlog, hetwelk ieder onafhankelyk vorst bezit, te beperken.

"De ondergeteekenden, zich op deze wyze van den last gekweten hebbende, hun door hunne Regering opgedragen, hebben de eer, enz.

"Londen, den 7den November 1831.

(*Get.*) Falck. H. van Zuylen van Nyevelt."

Ziet daar, Edel Mogende Heeren, de mededeelingen, welke ik gelast was aan deze vergadering over te brengen. Myne eenvoudige voordragt zal, naar ik my vleye, voldoende zyn, om den gang der onderhandelingen, sedert ik de laatste maal in uw midden verschenen ben, te doen kennen. De regering, bewust van in deze gewigtige omstandigheden 'slands welzyn en dierbare belangen met yver en vastheid, doch tevens beraden, te zyn blyven voorstaan, vertrouwt op de voortdurende medewerking van U Edel Mogenden, en van het Nederlandsche volk, hetwelk zy vertegenwoordigen, ter bereiking van het groote doel, waarnaar wy streven: verkryging van billyke en met ons bestaan als onafhankelyke natie overeenstemmende voorwaarden van scheiding tusschen Holland en Belgie.